



«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ ὁμώνυμο ἱερὸ Μετόχιο στὴν Γαρίτσα Κερκύρας

Ἡ Ἱερὰ Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου 17η Ἰουνίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Νεομάρτυρων **Πάντων**, 16η Ἰουνίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε ἐκ μεταθέσεως ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου στὴν Γαρίτσα Κερκύρας, Μετόχι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης, Φυλὴ Ἀττικῆς.

Τῶν Ἀναστασίμων καὶ Πανηγυρικῶν Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου, Ἀγιοκυπριανίτου, Ὑπευθύνου τοῦ ἱεροῦ Μετοχίου, καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου Ὑποδιακόνου Χρυσοβαλάντου Μαρίνη.

Στοὺς Ἐνορίτας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ προσετέθη μεγάλο πλῆθος προσκυνητῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Στὸ ἀναλόγιο, ὁ Μουσικολογιώτατος Ἀδελφός μας Νικόλαος Πολύχρος ἀπέδωσε κατανυκτικὰ ἅμα καὶ ἐόρτια τοὺς ὕμνους, συμβάλων τὰ μέγιστα στὴν προσευχητικὴ χάρι τῶν Ἀκολουθιῶν.

* * *

Στὴν Ὁμιλίᾳ του ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας,

• **ἐ**πεσήμανε, ὅτι ὁ κόσμος, στὸν ὁποῖο ζοῦμε, ἔχει ἀπομακρύνει τὸν Θεό, εἶναι ἀντι-ησυχαστικός. **Γ**ι' αὐτὸ ζητεῖται ἀπὸ μᾶς μεγάλη προσοχή, ὥστε νὰ τηροῦμε τὸν ἑαυτὸ μας ἀνέγγιχτο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου. **Μ**ε μεγάλη ἐγρήγορσι νὰ προσέχουμε





τὰ αἰσθητήριά μας, ἀλλὰ καὶ τὶς φαντασίες, ὥστε ὁ νοῦς μας νὰ λειτουργῇ μὲ ὑγιή τρόπο.

Διότι διὰ μέσου τοῦ νοῦ μας, ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδιά μας, ἐνώνεται ἡ ψυχὴ μας μὲ τὸ Θεό.

Ἄν τὸν καθηλώνουμε στὰ γηῖνά, σκοτίζεται, δὲν μπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ στὴν καρδιά μας, δὲν μπορούμε νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστό μας μέσα στὴν καρδιά μας.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, οἱ Πατέρες μᾶς ἔχουν διδάξει τὴν νηπτική ἐργασία, τὸ πῶς δηλαδὴ θὰ καθарίσωμε τὸν νοῦ μας, τὴν καρδιά μας, πῶς θὰ γκρεμίζονται τὰ εἰδῶλα τῶν παθῶν.

Ο Χριστός μας μὲ τὴν Ἑνσαρκο Οἰκονομία Του ἐγκρέμισε τὰ εἰδῶλα τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς φιληδονίας.

Μᾶς ἔδωσε τὶς σωτήριες Ἐντολές Του ὡς θεραπευτικὴ ἀγωγή, γιὰ νὰ μπορούμε καὶ ἐμεῖς νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπ' αὐτά. **Β**λέπουμε ὅμως καθημερινῶς τὴν λατρεία αὐτῶν νὰ ἀναζωογονῆται στὴν κοινωνία μας: ἡ σάρκα, τὸ χρῆμα, τὰ κέρδη, ἡ δόξα καὶ ἡ φιλαυτία προβάλλονται ... **Οἱ** σχετικοὶ λογισμοί, τοὺς ὁποίους καλλιεργοῦμε, εἶναι θυμίαμα στὰ εἰδῶλα αὐτά...

Ἀκόμη καὶ τὸν ἑαυτό μας κάνουμε εἰδῶλο, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης στὸ περίφημο Κανόνα του: «**αὐτεῖδῶλον ἐγενόμην**». **Θ**έλουμε ὅλοι νὰ μᾶς προσκυνοῦν, νὰ μᾶς προσέχουν... **Γ**ιὰ νὰ γκρεμίσουμε τὸ εἰδῶλο αὐτό, πρέπει νὰ καλλιεργοῦμε τὴν αὐτομεψία, τὴν μετάνοια, τὴν ταπείνωση, τὴν ἀγνότητα...

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ δὲν ἐξαντλεῖται στὴν ἐπιφάνεια. **Μ**ὴν ἀναπαυώμεθα στὰ ἐξωτερικά, τὰ ὁποῖα εἶναι βέβαια χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα. **Ἀ**λλὰ συνεχῶς νὰ ἐπανερχώμεθα στὸ βάθος, συνεχῶς νὰ καθαρίζωμεν τὴν καρδιά μας μὲ τὴν μετάνοια, τὴν αὐτομεψία, τὴν ἐξομολόγησι καὶ τὴν μετοχή στὰ Ἀχραντα Μυστήρια: «**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται**»... **Θ**έλει κόπο, μελέτη, ἀγῶνα...

Ἀς μὴν ποῦμε «**Δὲν ἔχω χρόνο**», μάλλον νὰ διαπιστώνουμε μὲ πόση τέχνη ὁ ἐχθρὸς μὴ χανεύεται, ὥστε ὁ νοῦς μας νὰ ἀποσχολῆται καὶ νὰ προσκολλᾶται στὰ γηῖνα, πῶς μᾶς αἰχμαλωτίζει στὴν χρῆσι τοῦ «κινητοῦ», πῶς μᾶς φέρνει ὅλες τὶς ὑποθέσεις μας τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, πῶς μᾶς φέρνει στὸ σημεῖο νὰ ποῦμε: «**Πέρασε ἡ ὥρα, ἄς' το γιὰ αὐριο**»...



Σὲ αὐτὰ νὰ ἀντιστεκώμεθα μὲ τὴν συναίσθησι, ὅτι ὁ χρόνος εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, προκειμένου νὰ ἀνανεώσουμε τὴν Σφραγίδα τοῦ Ἀρνίου, ἡ ὁποία μᾶς δόθηκε στὸ ἅγιο Βάπτισμα («σφραγὶς Πνεύματος Ἁγίου»), μέσῳ τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς νοερᾶς-καρδιακῆς προσευχῆς, καὶ νὰ γίνουμε σκηνώματα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...

Τέλος, ἐλιτανεύθη ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῶν Ἁγίων Πάντων στὸν ἐξωτερικὸ αὐλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου, ἔγιναν οἱ λιτανευτικὲς Αἰτήσεις καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων.

* * *

Ἐν συνεχείᾳ, παρετέθη ἐόρτια Τράπεζα στὸ μικρὸ χῶρο τῆς αὐλῆς τοῦ Μετοχίου. **Οἱ** διακονήτριες τῆς Ἑνορίας, ὑπὸ τὴν ἀγρυπνὴ φροντίδα τοῦ π. Ἀθανασίου, ὑποδέχθηκαν καὶ ἐφιλοξένησαν ἅπαντας μὲ περισσὴ ἀγάπη καὶ προθυμία.

Ἐκεῖ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐπανέλθῃ οἰκοδομητικὰ ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας στὰ θέματα τῆς Ὁμιλίας του, ἀνταποκρινόμενος στὸ ζωηρὸ πνευματικὸ ἐνδιαφέρον τῶν παρισταμένων.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰσαυρος ἐπεδαψίλευσε πλουσίως χάρι, κατάνυξι καὶ ἐν Χριστῷ χαρὰ στὴν συναθροισμένη μεγάλη πνευματικὴ οἰκογένεια.

† Γ.Ι.Μ.

